

İNANMAK...BAŞARMAK...

Bir rivayete göre; dört tavuk bir kartal yuvasına gidip bir yumurta çaldılar.

Yumurtayı kümese getirdiklerinde, kümeste bulunan diğer tavuklar gördükleri bu yumurtanın çok büyük bir tavuğa ait olduğunu düşündüler. Zaman geçti, yumurtayı getirenler de unuttu, onlar da bu yumurtanın büyük bir tavuğa ait olduğunu inandılar.

Bir anne bulundu yetim yumurtaya, kuluçka başladı. Kısa bir zaman sonra yumurta kırıldı. İçinden simsiyah kanatlı, ilginç gagalı tuhaf bir tavuk çıktı. Herkes mutluydu, böylesini ilk defa görmüşlerdi.

Anne tavuk, dersler vermeye başladı yavrusuna: "Bak yavrum, yerden bulduğun böceği şöyle ye! Arpayı buğdayı böyle ye!" Anne tavuk her geçen gün yeni şeyler öğretiyordu yavrusuna.

Büyük tavuk annesinin her söylediğini yapıyordu. Tehlikelere karşı nasıl davranılacağını da öğretti annesi: "Bak yavrum, eğer kedi buradan gelirse aksi istikamete doğru kaç, şuradan gelirse buraya kaç..."

Büyük tavuk büyüdükçe güzelleşiyordu. Oldukça uzun kanatları vardı. Ara sıra diğerleri onun kanatlarına bakmak için geliyorlardı.

Bir gün anne tavuk, yavrusuna havadan gelen tehlikelere karşı kendini nasıl savunacağını anlatırken büyük tavuğun gözü, gökyüzünden süzülerek korkunç bir ihtişamla geçiş yapan başka bir canlıya ilişti.

—Anne bu ne? Dedi küçük tavuk.

—Ha o mu? O kartal yavrum, kuşların padişahı. Dedi annesi.

—Ne de güzel uçuyor!

—Evet, yavrum! Ama sen sakın ona özenme. Asla onun gibi olamazsın! Sen bir tavuksun. Senden önce baban, deden, amcan hepsi ona özendi; ama hiçbiri onun gibi uçamadı. **SEN BİR TAVUKSUN VE BİR TAVUK GİBİ YAŞAMALISIN.**

O günden sonra büyük tavuk, ömrü boyunca arka bahçede kartalın ihtişamlı geçişini izleyip iç çekti ve her seferinde "keşke bende bir kartal olup uçabilseydim." dedi. Yine bir gün siyah kanatlı büyük tavuk ihtişamlı

kartalı izlerken ölüp gitti... Onu bir tavuk gibi defnettiler ki aslında ölen bir kartaldı.

**İçimde bir korku var, yapamayacağım diyorum
İçimde bir korku var ya olmazsa diyorum
Korkuyorum, rezil olmaktansa harekete geçmemeyi tercih
ediyorum
İçimde bir korku var ve maalesef ben hep korkarak yaşıyorum**

**Soruyorum kendime ihtiyacım olan nedir diye,
Şu korkuları bir yenebilsem,
Başaramayacağım hiçbir şey yok cevabını alıyorum.**

**Hayat felsefemizin yapamayacağımın üzerine kurulu olduğu bir
dünya yaratmışız kendimize. Korkularımız ve acabalarımız, ne
zaman bir teşebbüste bulunmaya kalksak bizi engelliyor.**

**Oysaki güvensek kendimize, yapabilirim diyebilsek özgürce, hiçbir
engel duramayacak önümüzde. Sanki sihirli bir değnek
değmişçesine büyümlü bir değişim geçirecek hayatımız.**

İnsan yapamayacağını düşündüğü bir şeyde başarıya ancak tesadüflerle
ulaşır; ama hayat tesadüflere bırakılamayacak kadar önemlidir.

Yapılan bir araştırmada generallerin çocukluklarında "paşa oğlum" diye
sevildiklerini ortaya koymuştur. Evet, belki "paşa oğlum" diye sevilen
herkes paşa olmuyor ama paşaların birçoğu çocukluğunda "paşa oğlum"
diye sevilenlerin içinden çıkıyor. Daha çocukluklarında yakıştıyorlar
kendilerine paşa olmayı ve o kimliği kendilerine çocukluklarında
etiketliyorlar.

**Kendinize neyi yakıştıırıyorsanız ancak o olursunuz. Kendinizi ne
kadar güçlü görüyorsanız ancak o kadar güçlü olursunuz.**

Önce olumsuz düşüncelerinizi, yapamayacağım, başaramayacağım demeyi
bir kenara bırakın, sonra her şeyin düzelmeye başladığını göreceksiniz.

Rhonda BYRNE' in "Secret" isimli kitabında geçiyordu, **insan evreni
düşünceleriyle kendine çeker diye. Yani düşüncelerinizde ne hakim
olursa hayatınızda da o hakim oluyor.**

Bugün bir sınava mı gireceksin veyahut bir işe mi başvuracaksın? Her
şeyden önce bunu başaracağına kendini inandırmalısın.

Denemeye değmez mi sizce, peki denesenez ne kaybedersiniz?